

Handläggare
Helen Agah
Telefon: 08-508 28 740**Till**
Miljö- och hälsoskyddsnämnden
2018-09-25, p 15

Naturvårdsverkets redovisning av regeringsuppdraget Kategorisering av verksamheter och åtgärder utifrån krav på miljökonsekvensbeskrivning

Remiss från kommunstyrelsen, KS 2018/1027

Förvaltningens förslag till beslut

1. Godkänna förvaltningens tjänsteutlåtande som svar på remissen.
2. Justera ärendet omedelbart.

Gunnar Söderholm
Förvaltningschef

Gustaf Landahl
Avdelningschef

Sammanfattning

I den remitterade skrivelsen föreslås justeringar i den svenska implementeringen av MKB-direktivet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU) bland annat i syfte att säkerställa att direktivet uppfylls.

Miljöförvaltningen tillstyrker förslagen men anser att den underimplementering som kvarstår gällande delar av några anmälningsskyldiga verksamhetskoder bör hanteras utan att fler anmälningsskyldiga verksamheter blir tillståndsskyldiga. I vart fall bör tillståndsskyldigheten inte utökas mer än nödvändigt.

Ärendet

I Naturvårdsverkets skrivelse Kategorisering av verksamheter och åtgärder utifrån krav på miljökonsekvensbeskrivning föreslås ändringar i 6 § miljöbedömningsförordningen (2017:966), 25 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd samt 20 och 23 §§ förordningen (1998:1388) om vattenverksamhet. Regeringskansliet har skickat förslaget till Stockholms stad för

synpunkter i alla delar förutom föreslagna ändringar i förordningen om vattenverksamhet. Kommunstyrelsen har i sin tur remitterat förslaget till Miljö- och hälsoskyddsnämnden.

Enligt MKB-direktivet ska medlemsstaterna göra en miljökonsekvensbedömning innan ett projekt som innebär betydande miljöpåverkan ges tillstånd. I direktivets bilaga 1 framgår vilka verksamheter som alltid ska anses innebära betydande miljöpåverkan. I bilaga 2 anges verksamheter som ska prövas mot kriterier angivna i bilaga 3 för att bedöma om verksamheterna innebär betydande miljöpåverkan.

De föreslagna ändringarna innebär att färre tillståndspliktiga miljöfarliga verksamheter alltid ska anses innebära betydande miljöpåverkan jämfört med dagens reglering. Fortsatt kommer dock den svenska implementeringen av direktivet innebära att fler verksamheter alltid kräver en miljökonsekvensbedömning än vad som följer av MKB-direktivet. Den svenska implementeringen förblir strängare främst vad gäller verksamheter som omfattas av industriutsläppsdirektivet.

Vidare föreslås att fler anmälningspliktiga verksamheter bedöms mot kriterierna i MKB-direktivet jämfört med idag. Dagens förteckning över vattenverksamheter som alltid ska anses innebära betydande miljöpåverkan ersätts med en förteckning som i stort sett motsvarar MKB-direktivets. Utöver det ska färjekajer alltid anses innebära betydande miljöpåverkan.

Ändringarna föreslås i syfte att säkerställa att Sverige uppfyller kraven i MKB-direktivet. Det uppdrag som därmed redovisas av Naturvårdsverket har dock inte omfattat förslag till justering av miljöprövningsförordningen (2013:251).

Förvaltningens synpunkter och förslag

Miljöförvaltningen har inga synpunkter på de ändringar som föreslås gällande tillståndspliktiga verksamheter.

Vad gäller anmälningspliktiga verksamheter konstaterar miljöförvaltningen att de föreslagna ändringarna medför att tillsynsmyndigheten i fler fall än idag behöver göra en behovsbedömning. En stor del av verksamheterna som kommer att omfattas av behovsbedömningskravet innebär däremot sannolikt mycket sällan betydande miljöpåverkan. Ändringarna innebär även i detta fall en reglering som bättre överensstämmer med MKB-direktivet varför förvaltningen tillstyrker förslaget även i den delen.

Förvaltningen noterar att förslagen inte innebär att den svenska implementeringen motsvarar MKB-direktivet fullt ut. Naturgrustäkter för markägarens husbehov som är anmälningspliktiga enligt 4 kap. 4 § miljöprövningsförordningen omfattas av MKB-direktivets bilaga 1 (p. 19) om verksamhetsområdet överstiger 25 ha. Eftersom bestämmelsen i miljöprövningsdirektivet föreskriver anmälningsplikt föreslår Naturvårdsverket dock att det fortsatt görs en behovsbedömning gällande alla naturgrustäkter för husbehov som regleras av bestämmelsen. En naturgrustäkt för husbehov med verksamhetsområde överstigande 25 ha kommer alltså i den svenska implementeringen inte alltid att kräva en miljökonsekvensbedömning trots att så föreskrivs i direktivet. Likaså omfattas behandling av avfall i form av uppgrävda förorenade massor på plats under högst tolv månader (anmälningspliktig verksamhet enligt 29 kap. 37 § miljöprövningsförordningen) av MKB-direktivets bilaga 1 (p. 9) om det rör sig om farligt avfall och behandling sker genom kemisk behandling under rubriken D9 i bilaga 1 till avfallsdirektivet (2008/98/EG). Även vad gäller 29 kap. 37 § miljöprövningsförordningen föreslår Naturvårdsverket att det i den svenska implementeringen ska krävas en behovsbedömning. Av MKB-direktivet följer dock att en miljökonsekvensbedömning alltid ska krävas om det är fråga om farligt avfall och de metoder som anges i punkten 9 i bilaga 1 till direktivet används.

Förvaltningen uppfattar att Naturvårdsverket bedömer att det i dessa fall är lämpligare att utreda om justeringar kan göras i miljöprövningsförordningen genom att de idag anmälningspliktiga verksamheterna i den delen de omfattas av MKB-direktivets bilaga 1 blir tillståndspliktiga (se s. 38 i förslaget). En sådan översyn har inte omfattats av Naturvårdsverkets uppdrag denna gång.

Förvaltningen konstaterar att någon utökad tillståndsplikt inte föreslås för dessa verksamheter i nuläget. I en fortsatt lagstiftningsprocess bör dock beaktas att en tillståndsprozess alltid innebär ökade kostnader och tidsutdräkt för verksamhetsutövarna. Den kvarstående underimplementeringen bör därför i framtiden lösas genom krav på miljökonsekvensbedömning i den mån det följer av MKB-direktivet trots att verksamheterna endast omfattas av anmälningsplikt. I vart fall anser förvaltningen att tillståndsplikten inte bör utökas mer än nödvändigt.